

Motion till riksdagen 2012/13:Sf361

av **Fredrik Lundh Sammeli m.fl. (S)**

En nationell handlingsplan mot barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att begära att regeringen låter utarbeta en nationell handlingsplan mot barnfattigdom.

Motivering

Att vara fattig i Sverige handlar inte i första hand om mat på bordet. Fattiga familjer bor sämre än andra, och i mer utsatta områden. Risken att drabbas av diabetes, fetma och hjärt- och kärlsjukdomar är högre. Barn som växer upp i ekonomiskt utsatta familjer har en mindre aktiv fritid och sämre möjligheter än andra barn.

Så länge man inte kan välja sina föräldrar har vi ett gemensamt ansvar för barnen. Det ger barnfattigdomen en moralisk dimension som är långt mycket starkare jämfört med många andra problem. Det är en fråga om anständighet att ge alla barn bra och jämlika uppväxtvillkor. För fattigdom stänger igen dörrar, berövar barnen möjligheter och sänker vår gemensamma potential.

Förutom att barnfattigdom är något som vi socialdemokrater aldrig kan acceptera så handlar det om Sveriges framtida tillväxt. Dagens barn är morgondagens vuxna och de barn som växer upp i fattigdom lämnar oftare skolan med ofullständiga betyg. Det leder till att de kommer få det svårt på framtidens arbetsmarknad där allt högre krav ställs på utbildning och kunskap. Denna aspekt är särskilt betydelsefull för kommande årtionden med en åldrande befolkning och förväntad brist på arbetskraft.

Gemensamt för dem som lever under knappa ekonomiska förhållanden är att de saknar arbete. Det gäller i synnerhet ensamstående föräldrar, oftast kvinnor, och personer med invandrarbakgrund. En undersökning från riksdagen

Fel! Okänt namn på

gens utredningstjänst visar att var fjärde ensamstående med barn lever i relativ fattigdom.

Om kampen mot barnfattigdomen ska lyckas och alla barn ska få likvärdiga och bra uppväxtvillkor krävs ett samlat grepp i frågan, en nationell handlingsplan mot barnfattigdom.

I grunden är barnfattigdomen ett arbetsmarknads- och utbildningsproblem. Det finns strukturella orsaker till att arbetsmarknaden har förändrats, vilket betyder att den som för några decennier sedan hade haft relativt enkelt att få jobb, idag har det mycket svårare. Låg utbildning hos föräldrarna ökar risken för barnfattigdom markant därför att dagens arbetsmarknad ställer högre krav. Kvinnors sysselsättning har också minskat och sysselsättningen för kvinnor med utomeuropeisk bakgrund är så låg som 50 procent. Bland kvinnor i arbetaryken har bara hälften en heltidsanställning i grunden innan de får barn, vilket betyder att det kan vara svårt att öka arbetstiden och inkomsten när barnen blir lite äldre.

Men barnfattigdom handlar också om så mycket mera. Det kan stivas integration, bostadspolitik, välfärd, en mänskligare sjukförsäkring och en fungerande a-kassa. Det handlar också om den ekonomiska familjepolitiken, hälso- och sjukvård, en förskola och skola som stärker alla barn, men även deltagande i föreningsliv och fritidsaktiviteter. En jämlik utbildning är inte bara viktig för de enskilda barnens skull utan för den samlade tillväxten. En kunskapsnation som Sverige har inte råd att lämna en stor del av barnen utanför.

Alla barn har rätt till en god uppväxt. För att lyckas med detta och få en tydlig bild av hur barnfattigdomen ser ut i Sverige och vad som behöver göras för att motverka och förebygga den behövs en nationell handlingsplan. Handlingsplanen ska utgå från FN:s barnkonvention och sätta barnens bästa främst.

Stockholm den 28 september 2012

Fredrik Lundh Sammeli (S)

Agneta Gille (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Christina Zedell (S)

Gunilla Svantorp (S)

Isak From (S)

Jennie Nilsson (S)

Marie Nordén (S)

Åsa Lindestam (S)

Ann-Christin Ahlberg (S)

Carina Ohlsson (S)

Désirée Liljevall (S)

Helene Petersson i Stockaryd (S)

Jasenko Omanovic (S)

Kerstin Haglö (S)

Monica Green (S)